

יוענק לו — לאחון שיראה לרשם הראשי של בית-המשפט העליון, ירושלים, תעודת-אישור האומרת כי שוחרר, נפטר או שולח כן, והוצאה בידי יושב-ראש המועצה המשפטית (יושב-ראש המועצה המשפטית מורשה בזה להוציא אותה תעודת-אישור) — ללא תשלום דמי-התעסקות שנתיים, רשיון, המרשה אותו לעסוק במקצוע בבתי-הדין הדתיים המסלמיים במשך שארית שנת-הלוח האמורה."

החזרת דמי-התעסקות שנתיים במקרים מסויימים.

4. מקום אשר — לפני תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — אדם, שנרשם בפקודת-עורכי-הדין או בפקודת בני-אדם שהורשו לעסוק במקצוע בבתי-הדין הדתיים המסלמיים —

(א) היה במלחמה, שהתחילה באירופה ביום הראשון בספטמבר, 1939, חבר לכוחות הצבא, הצי או האוויר של הוד רוממותו או לכוחות כל-שהם של הצבא, הצי או האוויר של בעלת-ברית כל-שהיא מבעלות-בריתו של הוד רוממותו, או לכוחות כל-שהם של הצבא, הצי או האוויר, המצורפים אל, או בפיקוחם של, כוחות הצבא, הצי או האוויר של הוד רוממותו; וכן

(ב) שוחרר, נפטר או שולח, בכבוד, מכות כל-שהוא של אותם כוחות; וכן

(ג) שילם, בהתאם לקביעות סעיף 10 או 14 של הפקודה העיקרית, שעמדו בתקפן עובר לתחילת תקפה של הפקודה הזאת, הכול לפי העניין, את דמי-התעסקות השנתיים במשך שארית שנת-הלוח שבה שוחרר, נפטר או שולח כן, יהיה אדם כזה, אם הוא מגיש אל החשבונאי הכללי, במשך שישה חדשים מתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, בקשה על החזרת אותם דמים בליווי תעודת-אישור האומרת כי שוחרר, נפטר או שולח כן, והוצאה בידי יושב-ראש המועצה המשפטית (יושב-ראש המועצה המשפטית מורשה בזה להוציא אותה תעודת-אישור), זכאי בהחזרתם של אותם דמים, והחשבונאי הכללי ירשה את החזרתם של אותם דמים לו בהתאם לכך.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת פנסיות (שירות מלחמה) (תיקון),

מס' 61 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפנסיות (שירות מלחמה), 1940.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפנסיות (שירות מלחמה) (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפנסיות (שירות מלחמה), 1940, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

שם קצר ופירוש.

מס' 27 לש' 1940.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה במחיקת המלים "באישורו של הנציב העליון או של מושל הארץ אשר בשירותה עבד באחרונה לפני ששירת בחילות הוד מלכותו, או באישורו של מוכיר הממלכה"

תיקון סעיף 2 של

הפקודה העיקרית.

שבאותו סעיף והחלפתן במלים

"ולפני ששירת כך היה עובד בשירות הממשלתי".

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת עתיקות (תיקון),

מס' 62 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העתיקות.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת העתיקות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת העתיקות, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

שם קצר.

פרק ה'.

2. סעיף 13 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 13 של

הפקודה העיקרית.

(א) בהכנסת המלים „או הוחלפו” בפסקה (א) שבו, מיד לאחר המלה „שקנו”, המצוייה באותה פסקה; וגם

(ב) במתיקת המלים „או בחליפין”, המצויות בפסקה (ד) שבו, מאותה פסקה.

הפקעת סעיף 26 ש
הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף אחר.

3. סעיף 26 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו: —
26. הנציב העליון יכול להרשות את מכירתן או החלפתן של עתיקות, שהן רכוש הממשלה, ואשר — לדעת המנהל — אינן דרושות לבית-הנכות הארכיאולוגי הפלשתינאי (א"י).”

תיקון סעיף 27 של
הפקודה העיקרית.

4. סעיף 27 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהפקעת סעיף-קטן (1) של אותו סעיף והחלפתו בסעיף-הקטן הבא: —

(1) המנהל רשאי, באישורו של הנציב העליון, להשאיל לאגודות מדעיות, מוסדות חינוך או גופים חינוכיים או בתי-נכות עתיקות כל-שהן, שהן רכוש הממשלה, והוא יכול להרשות להוציא אותן עתיקות מפלשתינה (א"י), לצורך זה.”; וכן

(ב) בהכנסת הביטוי „מוסד חינוך או גוף חינוכי”, בסעיף-קטן (2) מיד לאחר המלים „האגודה המדעית”, המצויות באותו סעיף-קטן.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת בוררות (תיקון),

מס' 63 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הבוררות.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הבוררות (תיקון), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הבוררות, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת הגדרתו של המונח „בית-משפט” (כפי שהוקם בסעיף 3 של פקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תיקון), 1937) ובהחלפתו בהגדרה הבאה: —

„בית-משפט” מובנו —

(א) מקום שעניין כל-שהוא הועבר לבוררות לבית-משפט לקרקעות — אותו בית-משפט לקרקעות;

(ב) במקרה אחר כל-שהוא —

(i) מקום שערכו של הנושא הנדון או סכומה של התביעה, המשמשים נושא העניין המוגש, אינם עולים על מאתיים וחמישים פונט — בית-משפט שלום,

(ii) מקום שערכו של הנושא הנדון או סכומה של התביעה, המשמשים נושא העניין המוגש, עולים על מאתיים וחמישים פונט — בית-משפט מחוזי.”

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בנובמבר, 1946.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי ציבור) (תיקון מס' 2),

מס' 64 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) (תיקון מס' 2), 1946, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”.